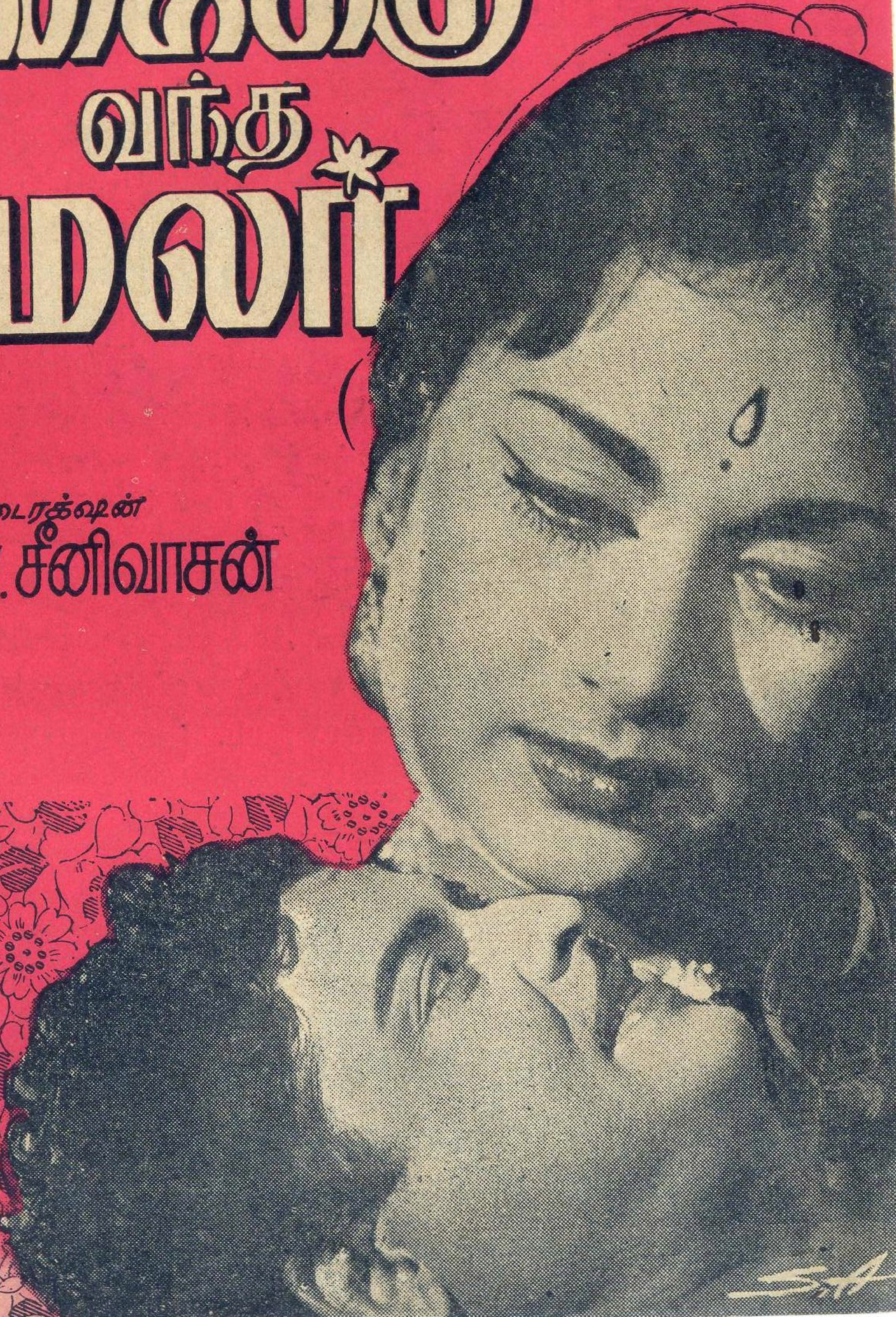

முக்தா பிலிம்ஸ்

முனைக்கு வந்த மலர்

தேரக்டர்

V. சீனிவாசன்

பூ ஜைக்கு வந்த மலர்

(கதைச் சுருக்கம்)

பெண்களை மலர்களுக்கு ஒப்பிட்டு வார்த்தை ஜாலங்கள் புரியும் கவிஞர்கள் இந்நாட்டில் மட்டுமல்ல, எந்நாட்டிலும் உண்டு. இதற்குக் காரணம் பெண்கள் மலர்களைப் போல் மென்மையும் தன்மையும் நிறைந்தவர்களாக இருப்பதுதான்.

என்றாலும் 'மலர்' என்று பெயர் படைத்த அனைத்துமே புனிதத்துவம் நிறைந்தவை - பூஜைக்கு உகந்தவை, என்று சொல்லிவிட முடியாது. களங்கம் உள்ளதும், வெறும் கவர்ச்சியை மட்டுமே இயல்பாகக் கொண்டதுமான மலர்கள் ஏராளமாக உள்ளன.

இதே போன்று பெண்களிலும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். நாகரீகம் என்ற பெயரால் மேலை நாட்டுப் பெண்களின் போக்கு எப்படி வளர்ந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை.

ஆனால், நம் நாட்டுப் பெண்கள் அன்று மட்டுமல்ல, இன்றும் தங்களின் புனிதத்தன்மையை இழக்காமல்—பூஜைக்குரிய மலர்களாகவே இருந்து வருகிறார்கள். பண்பு குலையாமல் வாழ்வதையே பெரும் பேறென எண்ணுகிறார்கள். இந்தப் பெருமையினாலேயே நாம் உலகத்து மக்களின் கண்களுக்கு உயர்ந்தவர்களாகக் காட்சியளித்து வருகிறோம்.

இக்காரணத்தினாலேயே பெண்மையைச் சிறப்பித்துக் கூறும் கதைகள், நமது நாட்டில் நாள்தோறும் எழுத்தாளர்களால் உருவாக்கப்படுகின்றன. அத்தகைய கதைகளில் ஒன்றுதான் 'பூஜைக்கு வந்த மலர்'. இந்நறுமலரை எங்கள் ஸ்தாபனத்தின் மூன்றாவது தயாரிப்பாக மக்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கிறோம்.....

பாடல்கள்

1

எழுதியவர் :

ஆலங்குடி சோமு

பாடியவர்கள் :

சீர்காழி கோவிந்தராஜன்

L. R. ஈஸ்வரி

ஆண் : வெண்பளிங்கு மேடை கட்டி
வண்டு ரெண்டை ஆடவிட்டு
கண்களென்று சொல்லலாகுமோ—அன்பே
சன்னதியில் வரலாகுமோ ? (வெண்பளிங்கு)

பெண் : தென்பாங்கு ராகம் தொட்டு
செந்தமிழில் பாட்டெடுத்து
கன்னி என்னை வெல்லலாகுமோ—அன்பே
சன்னதியில் வரலாகுமோ ? (தென்பாங்கு)

ஆண் : மின்னல் வரும் மேகத்திலே
உன் கூந்தல் போனதென்று
மெல்லிடையை தூது விட்டு
தள்ளாடி வந்தாயோ !

பெண் : தங்கரதம் ஏறி வந்து
மங்கை முகம் பார்த்தவரே !
பொங்கி வரும் ஆசையிலே
பங்கு பெறக் கூடாதோ ? (தென்பாங்கு)

ஆண் : அன்புக்கனிச் சாறெடுத்து
அந்திவெய்யில் சூடேற்றி
இன்பமென்று நீ கொடுத்தால்
என் மயக்கம் தீராதோ ?

பெண் : உள்ளம் என்ற ஊஞ்சலிலே
பள்ளிகொண்ட ஆருயிரே !
மெல்ல மெல்ல நான் தொடவா !
அல்லி மலர்த் தேன் தரவா !

ஆண் : வெண்பளிங்கு மேடை கட்டி
வண்டு ரெண்டை ஆடவிட்டு
கண்களென்று சொல்லலாகுமோ—அன்பே
சன்னதியில் வரலாகுமோ ?

எழுதியவர் :
வாலி

பாடியவர் :
P. சுசீலா

உன்னை

ஊர் கொண்டு அழைக்க
தேர் கொண்டு வருமாம்
தென்றல் !—இளம்
தென்றல் !

(உன்னை)

உந்தன்

பேர் வந்து விளங்க
சீர்கொண்டு வருமாம்
திங்கள் !—குளிர்
திங்கள் !

(ஊர் கொண்டு)

பச்சை

மாவிலைப் பந்தல் தோரணமாம் !

புது

மாளிகை புகுந்திடும் காரணமாம் !

கண்கள்

கால் விரல் பார்த்தே பெண் வருமாம் !

அந்தக்

காட்சியில் ஊரார் கண்படுமாம் ! கண்படுமாம் !

(உன்னை)

உந்தன்

காவியத் தலைவன் வருவானாம் !

இந்தக்

குங்குமக் கன்னத்தில் தருவானாம் !

அவன்

பஞ்சணை உனது நெஞ்சணையாம் !

அந்த

நேரத்தில் வேறொரு நினைவில்லையாம் !

நினைவில்லையாம் !

(உன்னை)

எங்கள்

வீட்டுக்கு வாசலில் கோலமிடும் !

இந்த

வஞ்சியின் கைவளை தாளமிடும் !

அந்த

வாழ்வே வாழ்வென்று வரவேற்பேன் !

அது

எனக்கென்று வருமென்று எதிர்பார்ப்பேன் !

எதிர்பார்ப்பேன் !

(உன்னை)

3

எழுதியவர் :

வாலி

பாடியவர்கள் :

A. L. ராகவன்,

L. R. ஈஸ்வரி

பெண் : கால்கள் நின்றது நின்றதுதான் !
கண்கள் சென்றது சென்றது தான் !
உருவம் வந்தது வந்தது தான் !
உள்ளம் தந்தது தந்தது தான் !

ஆண் : கன்னம் சிவந்தது சிவந்தது தான் !
கற்பனை பிறந்தது பிறந்தது தான் !
எண்ணம் பறந்தது பறந்தது தான் !
என்னை மறந்தது மறந்தது தான் !

பெண் : பூ மழை பெய்யும் சோலையிலே !
பனி மழை பெய்யும் மாலையிலே !
நால்விழி மயங்கும் உறவினிலே !
நாடகம் நடக்கும் தனிமையிலே !

ஆண் : காற்றடித்தால் அங்கு ஓசை வரும் !
கை பிடித்தால் அங்கு ஆசை வரும் !
காதல் வந்தால் அங்கு கண் மலரும் !
கண் மலர்ந்தால் அங்கு கதை முடியும் !

பெண் : கைகளைப் பிடித்தவன் காதலனோ ?
கவிதைகள் படித்தவன் பாவலனோ ?
கண்களில் நின்றவன் மன்மதனோ ?
கன்னியை வென்றவன் மன்னவனோ ?

ஆண் : ஊர்வலமாய் வரும் பூந்தேரோ ?
உள்ளத்தில் பாயும் தேனோ ?
இதழ்களில் வடிவது குறுநகையோ ?
இதயம் எழுதிய சிறு கதையோ ?

பெண் : கால்கள் நின்றது நின்றது தான் !
கண்கள் சென்றது சென்றது தான் !
உருவம் வந்தது வந்தது தான் !
உள்ளம் தந்தது தந்தது தான் ! (கால்கள்)

4

எழுதியவர் :
வாலி

பாடியவர்கள் :
P. B. ஸ்ரீனிவாசன்,
P. சுசீலா

பெண் : மையேந்தும் விழியாட
மலரேந்தும் குழலாட
கையேந்தும் வளையாட
நானாடுவேன் ! (மையேந்தும்)

குழல் தந்த இசையாக
இசை தந்த குயிலாக
குயில் தந்த குரலாக
நான் பாடுவேன் ! (கண்மை)

ஆண் : உறவென்னும் விளக்காக
உயிரென்னும் சுடராக
ஒளி வீசும் உனக்காக
நான் வாழுவேன் ! (உறவென்னும்)

விரல் கொஞ்சம் யாழாக
யாழ் கொஞ்சம் இசையாக
இசை கொஞ்சம் மனமாக
நான் மாறுவேன் ! (கைவிரல்)

பெண் : இளங்காதல் வயதாலே
தனியாகினைன்—அந்த
இளவேனில் நிலவாலே
கனியாகினைன் !

ஆண் : இமை மூடித் தூங்காமல்
போராடினைன்—உந்தன்
இதழோடு இதழ் வைத்து
சீராடினைன் !

பெண் : கண் மையேந்தும் விழியாட
மலரேந்தும் குழலாட
கையேந்தும் வளையாட
நான் ஆடுவேன் !

ஆண் : கொடி போன்ற இடையாட
களைப்பாகினைன்—உன்
மடி மீது தலை சாய்த்து
இளைப்பாறினைன் !

பெண் : அழகென்ற விருந்தொன்று
பறிமாறினைன்—அதைப்
பறிமாறும் நேரத்தில்
பசியாறினைன் !

(கண் மை)

முத்தா பிலிம்ஸ்

முனைக்கு வந்த மலர்

நாடகம்: V. சீனிவாசன்